

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 426.

Anden Sæssion.

110de Møde.

Torsdagen den 13te Marts.

(Fortf.)

Tscherning (fortf.): Jeg er overbevist om, netop fordi jeg selv har frevet Udkast til flere af disse Ansøgninger, at de tilfulde indeholdt Alt, hvad der fra Mandskabets Side, i Sager af denne Art, kunde og burde siges, og da de skulde have deres Foresattes Paaskrift, maa jeg antage, at det, de meddeelte som Kendsgjerning, ikke kunde være usandt, thi ellers kunde de ikke vente at faae en anbefalende Paaskrift, ja, de maatte endogfaa udsætte sig for Straf. Er ingen af Ansøgningerne kommen ind, saa skulde det bringe mig til at troe, at de Mænd selv have erkjendt, at det, som er optaget i Ansøgningerne, efter deres eget Forlangende, ikke er fuldkommen sandt, og at de derfor ikke have ladet dem komme videre; er derimod Ansøgninger af denne Art komne ind, saa maa der ogsaa ved Krigsministeriet findes Dplysning om, hvorledes det forholder sig. Jeg vil ikke her undlade at fremhæve en Bansteligbed, som vistnok ikke er af ringe Betydning, og det er, at denne Side af Forvaltningen vistnok er svagt besat. Den ærede Minister faaer Betaling for at have en militair Chef for den Afdeling af hans Ministerium, der har med Personellet at gjøre, men dersom jeg ikke tager feil, har, efter hvad vi have seet af de forskjellige Dpgevælses om Anvendelsen af de forskellige militaire Personer, denne militaire Mand i lang Tid været savnet der, og det er maaskee i dette Savn at man maa søge Grunden til alle de forskjellige Ulemper af denne Art, som synes at overvælde os for nærværende Tid, thi det er jeg sikker paa; at der skal findes saa Medlemmer af Rigsdagen, som ikke have modtaget Klager og Besværlig-

ger af denne Art fra Mandskabet (Stemmer: Ja!) og været nødt til at opfordre de Bedkommende til Underkastelse og Rolighed, for at faae dem til at gaae hjem og finde sig i deres Skjæbne (Stemmer: Ja!). Man maa huske paa, at det er en ikke ringe Ting for en Mand at komme for seent hjem, hvor Arbeidsføgningen er stor, eller hvor Mange ere søgende, og maaskee kun lidet Arbeide at faae.

Krigsministeren: Jeg tvivler aldeles ikke paa, at der til adskillige af de ærede Herrer er indkommet Klager over, at Mandskabet er blevet ulovlig tilbageholdt; naar Militaire af Underklasserne høre slike Foredrag, som de af de ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) og Bræsto Amts 4de District (Grundvig) holdte, er saadant vistnok ikke skiftet til at berolige Gemytterne. Den ærede Taler mener, at der ingen Foranstaltning er truffet til at faae det ældre Mandskab hjempermitteret; jeg sagde imidlertid nylig, at der er indkaldt 800 Trainkudste, for at overtage Røgtningen af Hestene. Det gaaer ikke saa hurtigt med slike Folks Indkommen; efterhaanden som de komme ind, bliver der permitteret af hine. En anden Forholdsregel, som meget vilde have lettet Hjempermitteringen af Trainconstablerne og Alt hvad der hører til Trainet, havde været, om Loven angaaende Hesteindredningen m. m., som blev forelagt ifjor, var bleven vedtagen; det at den blev forkastet har derimod havt til Følge, at Hjemsendelsen af Heste og som Følge deraf, Hjemsendelsen af alt det Mandskab, som hører til Trainet, er blevet forhalet i 2 a 3 Maanedere. (B. Christensen: Ja, hvorfor?). De Trainoverconstabler, som holdes her tilbage, kunne ikke alle afløses af Trainkudste, men nogle af dem maae interimistisk holdes tilbage. Efter en Erklæring, som netop idag er indle-